

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

D'r Herr Maire

Stoskopf, Gustave

Straßburg, 1899

Auftritt I

[urn:nbn:de:bsz:31-85584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-85584)

Dritter Aufzug.

Zimmer wie im ersten Aufzug.

1. Auftritt.

Fränz allein, den Tisch bedeckend, nachher der Herr Maire.

Fränz.

Ich diß e-n-Auffzug mit dem Infpakter! M'r h'ört nix meh wie Herr Infpakter hinge un Herr Infpakter vorne. (Maire tritt herein, reibt sich die Hände, für sich).

Maire.

Diß Dür geht m'r d'r Orde nit durich. D'r Herr Infpakter mueßt schon diffieil sin, wenn 'r nit zefridde mit m'r wär. Zwer zwanzig Stallunge hawich 'm gezäjt.. Ah, Fränz, d'r Herr Infpakter kummt grad mit de-n-andere. Ich bin e biss'l vorgange, for ze sehn, ebb Alles gerischt ijch.

Fränz.

So, ihr mache-n-än s'ganz Hüß leg, m'r wurd ganz zipfelsinni.

Maire.

Macht nix, m'r bekummt nit alle Daß so nowli Wisit. — Ah, was i sänje will! Grad sadt m'r ewe d'r Giltbüür un d'r Dirrebierel, daß se nit kumme könne

zuem z'Machtasse. D'r änt hett e franki Küh, un im andere siner Sohn isch do vum de Soldate un hett de Feldwewel un sini Frau mitgebracht uff de Maßti.

Fränz.

Diß hätte se-n'äu ehnder säuje könne!

Maire.

S'macht nix, ich hab renfort mitgebracht. Ich hab d'r Herr Pfeffer, d'r Sohn vum dem große-n-Epicier üs d'r Stadt, wie m'r als im Spootjohr d'r Zucker ingkäufe, ingelade.

Fränz.

Schunsch nix meh?! —

Maire.

Düement! — Un denne Herre vum d'r Kreisdiraktion setze-n-r wid'r owe-n-an in de Fantell un serbeere-n'm jedesmol d'gröschte Sticker, for daß 'r sieht, daß 'r eschtmeert isch.

Fränz.

Gehn m'r eweck mit ejrem Herre vum d'r Kreisdiraktion. Welle-n-r wisse, was i vum halt? Ich saß, er versteht vum Gesichter kenn Messel Wie sell denn so e Federfuchser ebs vum Beeh verstehn? — Mäne-n-r ebbe, daß die Stallunge han drinne in d'r Kreisdiraktion?

Maire.

Düement, Fränz! (in vorwerfendem Tone) Jetzt, wie 'r s'Kriz bekumme selle, muehn 'r nit mäne, daß 'r uff ännmol g'schieber sin as anderi. D'r Herr Inspekter isch e Herr, wie ebs versteht, un do d'rmit baschta!

Fränz.

Mir versteht 'r! Hett 'r nit denne Morje, wie 'r 'in denne fette-n-Dchse gezäjt han, g'fröjnt, wie viel Mellich, daß 'r gitt? Isch diß gepermettiert?

Maire.

Jetzt kenn Wort meh, um so veel kann m'r sich trumpeere! — Un tummle-n-i, sie wäre grad kumme. — Un sin jo rächt arti mit'm Seppl.

Fränz.

Was, han 'r noch nit genue bekumme-n-am Seppl? Der thät m'r jetzt awer owen-cweck nit passe for s'Gretzl, so e Dolle! Nee!

Maire.

Fränz, diß verstehn ihr nit genue; wenn 's Gretzl de Seppl hieroth, no hieroth's nit inne, no hieroth's sini Äcker, sini Dchse, sini Ruchj, sine Hofst, mit eim Wort sin Vermöje, un was brücht m'r meh for gliickli ze sin!

Fränz.

Wenn 'r e biss'l g'schieder wär, diß könnt nix schade!

Maire.

G'schieder wär? G'schieder wär? — Bun d'r G'schied-heit kann m'r nit era-bisse. — Un jetzt ken Wort meh!

Fränz.

Mir an, un daß i d'Neid nit vergiß, d'Nothschaack hett denne Nochniddäb e Kalwe geworfe, e Staats-exemplar!

Maire (reibt sich die Hände).

Aha, e Kalwe?! Diß gitt wid'r a Schleck for de-n-
Zuspakter! Diß will 'r sicher glich wid'r schu! (Es klopft.)
Entrez! — Do kumme se-n-allewaj. —

2. Auftritt.

Dr. Freundlich, Herr Pfeffer und Marie treten ein. Die Vorigen,
hinterdrein der Lehrer und die Bauern. Der Herr Maire zieht
hastig seinen Hut ab, den er bisher aufhatte.

Maire.

So isch recht! — Fränz, gieb im Herr Zuspakter
de Fantell. (Zu Herr Pfeffer.) Fräit mi, daß se Wort
g'halte han un kumme sin. — Marie, wie stecke denn
d'and're? —

Marie.

Sie kumme grad nooch, d'r Klänbierel hett se ning
gernefe.

Maire.

Ah, daß i d'Nebb nit vergiß.... Eßs, wie i allewaj
racht Fräid mache wurd.

Dr. Freundlich.

Bitte? —

Maire.

Gelte-n-ih'r spanne schun?

Dr. Freundlich.

Zu der That, ich bin sehr gespannt!